

στημόνων πρὸς μελέτην τῆς ἀσθενείας. Κατ' αὐτὴν ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ἔως τότε, ὑπὸ διαφόρους ὄνυμασίσας εἰς τὰς διαφόρους χώρας γνωστὴ ἀσθενεία τῆς βραχυγονατώσεως, παραμορφώσεως τῶν φύλλων, ἀκαρπίας κ.λ.π. κληθῆ μὲ τὴν ὄνυμασίαν ΜΟΛΥΣΜΑΤΙΚΟΣ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ (Degeneresc. inféctieuse de la vigne). Κατὰ τὴν Ἰδίαν σύνοδον ἐγένετο δεκτὸν ὅτι ἡ ἀσθενεία διφέλεται εἰς σύμπλεγμα ἵδων.

Τὸ 1954 συνήλθε δευτέρα διεθνὴς σύνοδος εἰς Παρισίους καὶ τὸ 1956 τρίτη εἰς Βερόναν τῆς Ἰταλίας.

Σύντονοι ἔρευναι διεξάγονται εἰς ὅλας τὰς ἀμπελουργικὰς χώρας διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τρόπου ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς νόσου.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἀσθενεία ὑπῆρχεν ἀπὸ πολλῶν ἔτῶν. Τὰ ἑκάστοτε ὅμως παρατηρούμενα συμπτώματα τῆς ἀσθενείας ἀπεδίδοντο εἰς διάφορα αἵτια μὴ μεταδοτικά.

Μόλις, ὅλιγον πρὸ τοῦ δευτέρου πολέμου, ἀνεφέρθη διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἀσθενεία—(Β. Κριμπᾶς εἰς Κρήτην 1932). Μεταπολεμικῶς, ἡ διαπιστώσις τῆς σιθαρᾶς προσβολῆς τοῦ Κεντρικοῦ Φυτωρίου Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων Ἀττικῆς ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν εἰδικῶν.

Ἐπεστημάνθη δὲ κίνδυνος τὸν ὅποιον διέτρεχεν ἡ Ἑλληνικὴ ἀμπελουργία ἀπὸ τὴν ἀσθενείαν.

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἔλαβε τὰ πρῶτα μέτρα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀσθενείας, ἥτις ὡς διεπιστώθη, ἐπεξετείνετο εἰς ὀλόκληρον τὴν χώραν. Μετεξεπαίδεύθη τεχνικὸν προσωπικόν ἐπὶ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ Μολυσματικοῦ ἑκφύλισμοῦ. Ἐλεγχος φυτοϋγιεινὸς ἡσκήθη καὶ δασκεῖται ἐπὶ ὅλων τῶν φυτωρίων ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

Συστηματικὴ ἔρευνα ἀνελήφθη ὑπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων τῆς χώρας. Παραλλήλως ἔρευνα διεξάγε-

ται διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἔκτασεως τῆς ἀσθενείας.

Συνεχῇ δὲ εἶναι τὰ μηνύματα τῆς διαπιστώσεως αὐτῆς εἰς τοὺς ἀμπελῶνας τῶν διαφόρων περιοχῶν τῆς χώρας.

Τὸ 1955 ἀπεκαλύφθη ὅτι ἡ βραχυγονάτωσις καὶ ἀκαρπία σιθαρᾶ ποσόστοῦ τῶν ἀμπελώνων Ζίτσης (Ν. Ἰωαννίνων) ὠφείλετο εἰς μολυσματικὸν ἑκφύλισμόν. Ἐπίσης πρὸ διλγῶν μηνῶν διηκριβώθη ὅτι καὶ τὸ «σκοτάριασμα» τῶν ἀμπελώνων Λευκάδος (νανισμός, ἀκαρπία καὶ ἔξασθενίσις τῶν πρέμων) εἰς τὴν αὐτὴν ἀσθενείαν διφελεται.

3. Συμπτώματα

Τὰ συμπτώματα τοῦ μολυσματικοῦ ἑκφύλισμοῦ εἶναι πάρα πολλά. Ἡδη περιεγράφησαν ἄνω τῶν 80 διάφορα συμπτώματα ἀποδιδόμενα εἰς τὴν ἀσθενείαν. Δύνανται νὰ ἐμφανίζωνται πολλὰ δόμοι ἢ καὶ ἐν μόνον ἐκ αὐτῶν. Γενικῶς, εἶναι συμπτώματα θρεπτικῶν διαταραχῶν καὶ δυστροφικῶν φαινομένων.

Εἰς ἀμπελῶνα κανονικῆς ἀναπτύξεως παρουσιάζονται δινωμαλίαι μορφολογικοὶ εἰς ἀριθμὸν βλαστῶν ἢ φύλλων ἢ καὶ τῶν δύο δόμων. Καθυστέρησης τῆς βλαστήσεως διαπιστούται. Τὸ ξύλον δὲν ὁριμάζει καλῶς. Τὸ μῆκος τῶν βλαστῶν συνεχῶς βραχύνεται διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς νανισμόν. Ἀνθόρροια ἐμφανίζεται καὶ τὰ πρέμνα ἀπολήγουν νάνα, χωρὶς ἀνθοφορίαν ἢ μὲ μικρὰν ἀνθοφορίαν μὴ γονιμοποιουμένην. Τὸ ριζικὸν σύστημα ἀδυνατίζει καὶ αὐτὸν καὶ τὰ ἀσθενῆ πρέμνα ἀπολήγουν μετὰ πάροδον ἐτῶν εἰς τὸ νὰ ξηρανθῶσι.

Εἰς προχωρημένας προσβολὰς ἡ ἀσθενεία εἰς τὸν ἀμπελῶνα ἐμφανίζεται ὑπὸ μορφὴν «εκλίδος ἐλαίου» μεγεθυνομένης βραδέως ἢ βραδύτατα μὲ τὴν πάροδον τῶν ἔτῶν. Τὰ ἀσθενῆ πρέμνα εἶναι νάνα (βραχυγονατω-